

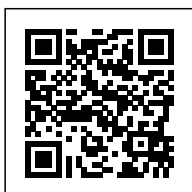

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

946/0

**Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se
mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský
zákon), ve znění pozdějších předpisů**

Zástupce předkladatele: Kordová Marvanová H.
Doručeno poslancům: 14. července 2020 v 13:29

Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy

ZÁKON

ze dne,

**kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění
pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

V zákoně č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon) ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona, č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000 Sb., zákona č. 249/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 309/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 409/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb., zákona č. 61/2001 Sb., zákona č. 100/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 86/2002 Sb., zákona č. 119/2002 Sb., zákona č. 174/2002 Sb., zákona č. 281/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 130/2003 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 224/2003 Sb., zákona č. 228/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 38/2004 Sb., zákona č. 119/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 326/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 695/2004 Sb., zákona č. 58/2005 Sb., zákona č. 95/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 358/2005 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., č. 109/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 131/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb. a zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 191/2006 Sb., zákona č. 212/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 130/2008/ Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 145/2010 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 351/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 199/2012 Sb., zákona č. 201/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 234/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 308/2013 Sb., zákona č.

309/2013 Sb., zákona č. 127/2014 Sb., zákona č. 140/2014 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., zákona č. 206/2015 Sb., zákona č. 267/2015 Sb., zákona č. 88/2016 Sb., zákona č. 91/2016 Sb., zákona č. 126/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 229/2016 Sb., zákona č. 258/2016 Sb., zákona č. 304/2016 Sb., zákona č. 64/2017 Sb., zákona č. 65/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 193/2017 Sb., zákona č. 204/2017 Sb., zákona č. 261/2017 Sb., zákona č. 289/2017 Sb., zákona č. 111/2018 Sb., zákona č. 171/2018 Sb., zákona č. 176/2019 Sb., zákona č. 255/2019 Sb., zákona č. 277/2019 Sb., zákona č. 39/2020 Sb., zákona č. 115/2020 Sb., zákona č. 117/2020 Sb. a zákona č. 238/2020 Sb., se za § 18 vkládá nový § 18a, který zní:

„§ 18a

- (1) Obec může za účelem regulace ubytovacích služeb podle přílohy č. 4 k tomuto zákonu obor činnosti č. 55 v bytových domech, rodinných domech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci vydat nařízení obce.
- (2) Nařízením podle odstavce 1 může obec stanovit:
 - a) období, ve kterém je poskytování ubytovacích služeb v bytových domech, rodinných domech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci zakázáno,
 - b) podmínky, za jakých je možné poskytování ubytovacích služeb v bytových domech, rodinných domech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci, a to maximální počet současně ubytovaných osob nebo maximální počet přenocování v jednom kalendářním roce v jedné bytové jednotce, v rodinném domě nebo stavbě pro rodinnou rekreaci.“.

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2021.

Důvodová zpráva

I. Obecná část

1. Zhodnocení platného právního stavu

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů upravuje podmínky živnostenského podnikání, kontrolu nad jejich dodržováním, vymezuje činnost a druhy živností i činnosti, které živností nejsou, vznik, změny a zánik živnostenského oprávnění, živnostenský rejstřík. Mj. rovněž v § 18 zmocňuje obce k vydání tržního řádu s tím, co může tržní řád vymezit. Na takovéto zmocnění navazuje navrhovaný § 18a, který zmocňuje obce k vydání nařízení regulujícího ubytovací služby dle oboru č. 55 přílohy č. 4 živnostenského zákona.

Podle nařízení vlády č. 278/2008 Sb., o obsahových náplních jednotlivých živností je obsahem oboru č. 55 ubytovací služby: „*Poskytování ubytování ve všech ubytovacích zařízeních (například hotel, motel, kemp, ubytovna) a v bytových domech, rodinných domech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci. V případě ubytování v domech, rodinných domech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci s kapacitou do 10 lůžek (včetně přistýlek) podávání snídaní hostům*“.

Ubytovací činnost lze v režimu živnostenského zákona kromě uvedeného oboru provozovat také na základě živnostenského oprávnění pro živnost ohlašovací řemeslnou s předmětem podnikání Hostinská činnost, jejíž obsahovou náplní jsou *činnosti spočívající v přípravě a prodeji pokrmů a nápojů k bezprostřední spotřebě v provozovně, v níž jsou prodávány. V rámci této živnosti je možno poskytovat ubytování ve všech ubytovacích zařízeních (např. hotel, motel, kemp, ubytovna) a v bytových domech, rodinných domech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci.*

Předmětem navrhované úpravy není řešení podmínek provozování hostinské činnosti ani ubytovacích služeb v ubytovacích zařízeních, ale právě a pouze možnost stanovení podmínek pro ubytování v domech, rodinných domech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci, pro které, na rozdíl od jiných ubytovacích zařízení, žádné podmínky stanoveny nejsou, přičemž v posledních cca 5ti letech se právě tato ubytovací činnost zprostředkovávaná prostřednictvím internetových zahraničních i tuzemských platforem enormně rozšířila nejprve pod označením sdílená ekonomika. Její rámec však svým charakterem (sdílení dočasně volného pokoje, lůžka) rychle opustila a stala se výnosným oborem podnikatelské činnosti využívajícím křehké hranice mezi pronájmem a ubytováním a anonymity poskytovatelů platformou zprostředkované služby.

Podle § 3 odst. 3 písm. ah) živnostenského zákona není navíc živností pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor, a to z důvodu, že se nejedná o podnikatelskou činnost, ale o výkon vlastnického práva. Do této činnosti spadá pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor realizovaný jejich vlastníkem.

2. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy a odůvodnění jejích hlavních principů

Krátkodobé ubytování zprostředkované internetovými platformami se stalo výnosným byznysem, kdy byty i celé domy v podstatě slouží jako penziony či hotely, avšak bez toho, aby byly kolaudovány jako ubytovací zařízení se všemi požadavky na takováto zařízení kladenými. Výhodnost byznysu je do značné míry dána i tím, že jde o právně nikoli zcela vyjasněnou a obtížně kontrolovatelnou oblast a toto podnikání probíhá z velké části v zóně šedé ekonomiky. Fakticky tak na trhu působí dvě kategorie podnikatelů: 1) podnikatelé fungující v „klasické“ ekonomice, kteří jsou zatíženi mnohými povinnostmi, jejich dodržování je u nich kontrolováno a vymáháno, a 2) podnikatelé provozující činnost prostřednictvím platform, jichž se sice dotýkají stejné předpisy, ale vzhledem k anonymitě způsobu, jakým svoji nabídku činí, je u nich možnost veřejnoprávní kontroly prakticky nulová.

Obecně je možné vymezit následující okruhy problémů vznikajících při poskytování „sdíleného ubytování“.

- **Snížení dostupnosti bydlení pro občany** (snížení počtu bytů pro bydlení, zejména ve větších městech, zvýšení cen bytů a nájmu bytů);
- **Dopady na obecní i státní pokladny** (problematika výběru místních poplatků, jejich neplacení, neplnění daňových povinností);
- **Nerovné podmínky či nekalá soutěž ve vztahu k hotelovému průmyslu** (nerovnost povinností týkajících se provozu ubytovacích zařízení a tzv. sdílených prostor, problematika kontroly dodržování povinností, kdy ti s živnostenským oprávněním, jsou kontrolováni, ti v anonymitě jen velmi zřídka)
- **Změna charakteru obytných zón určených tradičně pro dlouhodobé ubytování** (fluktuace osob, emise, sousedské vztahy, vyprázdnění centra města od stálých obyvatel);
- **Bezpečnostní riziko** (riziko zneužití osobami páchajícími trestnou činností, problematika kontroly, riziko neevidovaných provozoven, nepřihlášených ubytovaných, nedostupnost údajů z epidemiologických důvodů).

Možnosti, jak tyto problémy řešit, jsou však téměř nulové. Současná právní úprava není dostatečná k vymezení právního rámce regulace sdíleného ubytování, pokud jde o vymahatelnost splnění podmínek pro poskytování ubytovacích služeb. Poptávka po uspokojení bytových potřeb dalece převyšuje nabídku a nabízené nemovitosti k uspokojení bytových potřeb jsou nabízeny za ceny výrazně převyšující běžné tržní nájemné a u krátkodobého ubytování ještě výrazněji. Tento stav je vzhledem k politice bydlení neudržitelný.

Do této situace v posledních měsících zasáhly dvě skutečnosti. Dne 12.3. 2020 vláda České republiky vyhlásila pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru (označený jako SARS COV-2) na území České republiky nouzový stav a rozhodla o přijetí krizových opatření. S účinností od 16.3., dne 15.3. (84/2020 Sb.), zakázala prodej ubytovacích služeb (s výjimkou osob poskytujících ubytování v ubytovnách, lázeňských a školských ubytovacích zařízeních). Prakticky vyloučen byl

cestovní ruch a vstup cizinců na území ČR. Koronavirová pandemie a vládní opatření tak ovlivnily i bytovou situaci v Praze. Na realitním trhu stoupl počet bytů nabízených k dlouhodobému pronájmu, snížila se úroveň nabídkového nájemného především v centru Prahy, zvýšenou nabídku bytů k dlouhodobému pronájmu vyvolal propad poptávky v segmentu krátkodobého ubytování zajišťovaného prostřednictvím internetových platform. S uvolněním cestování, otevřením hranic však lze jen obtížně očekávat, že by se situace nevrátila do dřívějších kolejí. Z hlediska opatření v době krize je však nesporné, že fenomén krátkodobého ubytování zprostředkovaného platformami s anonymitou ubytovatelů i ubytovaných znamená v takových momentech značné riziko zejména pro město s vysokou hustotou obyvatel. Na toto bezpečnostní riziko reagoval hl. m. Prahou iniciovaný vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, který byl přijat ve zkráceném řízení ve stavu legislativní nouze a následně publikován pod č. 189/2020 Sb. V rámci odůvodnění návrhu novely zákona i v rozpravě zazněly hlavní argumenty pro přijetí úpravy, která zakotvením informační povinnosti internetových platform odstraňuje bezpečnostní problém v šedé zóně spočívající v anonymitě ubytovatelů. Zavedení povinností zprostředkovatele na výzvu živnostenského úřadu sdělit nejen informace o objemu služeb, ale především data poskytovatelů služeb se stanovenými náležitostmi, tedy umožňující identifikaci osoby, která mj. ubytování poskytuje, je jedním z kroků k řešení dané problematiky. Pokud zprostředkovatel údaje ve lhůtě nesdělí, dopustí se přestupku. Živnostenské úřady mohou získané informace poskytnout i dalším orgánům vykonávajícím veřejnou moc (správním orgánům, soudům i např. hygienickým stanicím, které vykonávají kontrolu dodržováním zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví), v části, která se týká povinností ubytovatelů. S ohledem na epidemiologickou situaci v souvislosti s šířením COVID 19 i chytrou karanténu tak přijatá úprava umožní (bude-li respektována), aby kontrolní orgány měly přesný přehled o místech, kde je ubytování turistům poskytováno. Získáním informace o poskytovatelích služeb se pak zvyšuje možnost kontrolních orgánů ověřit, zda konkrétní poskytovatelé služeb plní i další povinnosti, které jsou mj. z bezpečnostního hlediska podstatné, když řada povinností vyplývá ubytovatelům ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, platí evidenční i oznamovací povinnosti, včetně vedení domovní knihy, ubytovatel je povinen na požádání vydat ubytovanému potvrzení o ubytování, zajistit cizinci ubytování, které není zjevně nepřiměřené úrovni ubytování poskytovaného jinými ubytovateli. Přijetím uvedené úpravy tak byla odstraněna jedna z hlavních mezer právní úpravy ve vztahu k zprostředkovatelům ubytování. Další pak navrhuje k řešení předkládaný návrh.

Návrh, který zmocňuje obce k vydání nařízení, těm obcím, které to budou považovat za potřebné, umožní omezit krátkodobé ubytování na určitý časový úsek a stanovit podmínky, za kterých bude možné takovou službu, zejména v bytových domech poskytnout. Smyslem není celoplošné omezení poskytované služby, ale docílit toho, aby byty i celé bytové domy sloužily původnímu účelu, tedy bydlení a nikoliv jako ubytovací zařízení, když k tomu účelu nebyly zřízeny.

Řada právních předpisů se dotýká či přímo upravuje problematiku nájmu, pronájmu, ubytovacích zařízení, ubytovacích služeb. Pro účely předkládaného návrhu považujeme za vhodné zmínit vyhlášku č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, která v základních pojmech v § 2 uvádí, co je stavbou ubytovacího zařízení:

„a) stavbou pro bydlení

1. bytový dům, ve kterém více než polovina podlahové plochy odpovídá požadavkům na trvalé bydlení a je k tomuto účelu určena,

2. rodinný dům, ve kterém více než polovina podlahové plochy odpovídá požadavkům na trvalé rodinné bydlení a je k tomuto účelu určena; rodinný dům může mít nejvýše tři samostatné byty, nejvýše dvě nadzemní a jedno podzemní podlaží a podkroví,

b) stavbou pro rodinnou rekreaci stavba, jejíž objemové parametry a vzhled odpovídají požadavkům na rodinnou rekreaci a která je k tomuto účelu určena; stavba pro rodinnou rekreaci může mít nejvýše dvě nadzemní a jedno podzemní podlaží a podkroví,

c) stavbou ubytovacího zařízení stavba nebo její část, kde je poskytováno ubytování a služby s tím spojené; stavbou ubytovacího zařízení není bytový a rodinný dům a stavby pro rodinnou rekreaci; ubytovací zařízení se zařazují podle druhu do kategorií

1. hotel, kterým se rozumí ubytovací zařízení s nejméně 10 pokoji pro hosty, vybavené pro poskytování přechodného ubytování a služeb s tím spojených;

2. motel, kterým se rozumí ubytovací zařízení s nejméně 10 pokoji pro hosty, vybavené pro poskytování přechodného ubytování a služeb s tím spojených pro motoristy;

3. penzion, kterým se rozumí ubytovací zařízení s nejméně 5 pokoji pro hosty, s omezeným rozsahem společenských a doplňkových služeb, avšak s ubytovacími službami srovnatelnými s hotelem;

4. ostatní ubytovací zařízení, kterými jsou zejména ubytovny, koleje, svobodárny, internáty, kempy a skupiny chat nebo bungalovů, vybavené pro poskytování přechodného ubytování“,

ze které je patrný rozdíl mezi ubytovacím zařízením a bytovým domem. Živnostenský zákon, jehož novela je nyní předkládána, resp. nařízení vlády č. 278/2008 Sb., o obsahových náplních jednotlivých živností, z této terminologie vychází.

Za zásadní důvod pro předložení návrhu zmocnění považuje hl. m. Praha dlouhodobou situaci, zejména v centru města neřešenou z úrovně státu, tisíce bytů, které neslouží svému účelu, nedostatek nejen nájemních bytů a další body již v této důvodové zprávě zmíněné. Inspirací pro předložení návrhu zmocnění byly i právní úpravy řady měst, která zpravidla disponovala většími legislativními pravomocemi, než kterými disponuje Praha. Evropská města tak v předchozích letech přijala legislativu, která nastavila alespoň základní pravidla pro tzv. sdílené ubytování. I tak však 10 evropských měst iniciovalo výzvu Evropské komisi, ve které upozornila na problémy související s krátkodobým ubytováním a dalšími s tím souvisejícími jevy včetně zastaralé legislativy na evropské úrovni. Signatářská města požadují úpravu na evropské úrovni, která by vytvořila potřebný jednotný rámec. Hl. m. Praha se k této iniciativě připojilo, návazně na situaci, která v hl. m. Praze v oblasti krátkodobého ubytování panovala do doby pandemie lze předpokládat, že s obnovením turistického ruchu krátkodobé pronájmy opět rozběhnou, a na to je potřebné se urychleně připravit.

Návrh počítá s možností omezit časový úsek, ve kterém by nemohlo docházet k poskytování ubytovacích služeb. Jde o období limitů zahraničních měst, která rovněž období

pro krátkodobé ubytování limitují (Amsterdam 30 dní (60), Berlín 182 dní, Londýn 90 dní, Paříž 120 dní), obdobně jako je nyní navrženo, stanovují podmínky a omezení, za kterých lze v objektu (bytě, nemovitosti) poskytovat krátkodobé ubytování (povolovací proces, registrace, licence, zákaz pronájmu celých bytů v rezidenčních zónách, trvalý pobyt v nemovitosti, povolení pouze pro 1 nemovitost, počet ubytovaných osob) a stanoví vysoké sankce při nerespektování takto stanovených pravidel. Obdobně jako města uvedená v přehledu

MĚSTO	REGISTRAČNÍ POVINNOST HOSTITELE/ HLÁŠENÍ MĚSTU	BEZPEČNOSTNÍ A PROTIPOŽÁRNÍ PŘEDPISY JAKO U HOTELŮ	OMEZENÍ POČTU OSOB V JEDNOTCE	ČASOVÉ OMEZENÍ PRONÁJMU ZA ROK	SANKCE	POVINNOST SDÍLENÍ NEMOVITOSTI S HOSTY	REGISTRAČNÍ POPLATKY	POPLATKY Z UBYTOVÁNÍ, TURISTICKÁ DAŇ APOD.	DANĚ JINÉ NEŽ Z PŘÍJMU	PODMÍNKY NA NEMOVITOST	POVINNOSTI PRO PLATFORMY
EVROPA											
Amsterdam	A		4 dospělí	30 dní *				6%			
Barcelona	A**				≤ 60 000 EUR***						
Berlín	u druhého bytu povolení			182 dní							
Brusel	A + povolení++ max. 1 nemovitost	A	max. 15 os., max. dle počtu lůžek			trvalá adresa hostitele		A	DPH 6%	podmínky na kvalitu; písemná smlouva	
Londýn	---	A (včetně pravidelných revizí)		90 dní				A (městská daň)			
Helsinky	povolení + žádost o výjimku			≤ 90 dní							
Milán	povolení a registr. číslo				500–2500 EUR			3%	neprofe s. hostitel 21 % z příjmu	písemná smlouva s hosty + scan pasu	
Mnichov				8 týdnů bez povolení	až 300 000 EUR pro Airbnb za neposkytnutí údajů						Informační povinnost nařízená soudem
Paříž	A/na druhý byt drahé povolení	A		120 dní (delší = podnikání)	5000-10 000 EUR pro hostitele/ až mil. pro Airbnb/ vyšší u 2. nemovitosti				zvláštní daňové přiznání		
Vídeň					≤ 50 000 EUR	A (v rez. zóně pronájem max. 20% plochy nemovitosti)				zákaz pronájmů celých bytů v rezidenčních zónách	

* platí pro pronájem celé jednotky (bytu či domu) ** od roku 2014 stop stav na nové registrace *** pokuta pro Airbnb za opakované nabízení neregistrovaného ubytování 600 000 EUR + složitý povolovací proces ++ přísné podrobné podmínky pronájmu (podobné hotelovým + podmínky umístění v zóně). V některých městech probíhají soudní spory (Brusel, Mnichov, Paříž...) s Airbnb.											
USA											
New York			2		1000-7500 USD (za nelegální reklamu)	trvalý pobyt v nemovitosti		A	A		
San Francisco	živnost. oprávnění			9 měs.	≥484 \$/den	podmínka trvalého pobytu v SF	250 \$	A	A	A	
Los Angeles	Licence			120 dní	≥500 \$/den	trvalý pobyt v nemovitosti	89 \$	A			
Washington	licence a oprávnění celé jednotky			9 měs.	50-6000 \$	trvalý pobyt v nemovitosti		A			
Chicago	A / s více byty licence				1500-3000 \$/den		0-205 \$				licence
Seattle	živnost, registrace				500-1000 \$	max 2 byty, jeden sdílený	75 USD	A	A		

(Portál Praha.eu)

by hl. m. Praha využilo navrženého zmocnění a stanovilo podmínky poskytování krátkodobého ubytování jako stanovení maximálního počtu ubytovaných v jedné ubytovací jednotce (bytě v bytovém či rodinném domě anebo stavbě určené pro rekreaci), čímž je sledována zejména ochrana obyvatel trvale v místě žijících před nadměrným hlukem a dalšími emisemi. Obdobně omezení maximálního počtu přenocování v jednotce sleduje zvýhodnění dlouhodobého pronájmu před krátkodobým ubytováním, což by mohlo přispět k řešení bytové nouze a rozvoji dlouhodobých pronájmů. Stávající situace tomuto řešení do určité míry odpovídá, když v centru města lze nyní najít tisíce bytů k pronájmu, když jejich vlastníci reagují na výpadek poptávky po krátkodobých ubytovacích službách a řeší tak situaci vzniklé finanční dopady. Po získání přehledu o situaci v oblasti krátkodobého ubytování v období do počátku roku je na místě zmínit několik údajů.

V Praze bylo v r. 2018 evidováno cca 3500 provozoven s oborem živnosti ubytovací služby, ke dni 31.1. 2020 je v živnostenském rejstříku evidováno v hlavním městě Praze o více než 1000 provozoven více, konkrétně 4650 provozoven k oboru živnosti ubytovací služby a 3666 podnikatelů s tímto výslovně uvedeným oborem (k 25.5. bylo evidováno v Praze 4818 provozoven ubytovacích služeb). K tomu je nutné upozornit, že ubytovací služby jsou živností volnou a v počtu podnikatelů s tímto oborem není promítnut počet těch podnikatelů v živnosti volné, kteří ohlásili živnost volnou v celém jejím rozsahu bez upřesnění jednotlivých oborů. Naopak, pokud budeme vycházet z počtu podnikatelů v živnosti volné, všechny obory včetně ubytovacích služeb, je podnikatelů více než 90 000. O těch ubytovatelích, kteří nedisponují živnostenským oprávněním, se živnostenské úřady dozvívaly zpravidla na základě podnětu či stížnosti. Tuto situaci by měl řešit výše zmíněný zákon č. 189/2020 Sb.

Porovnáním uvedených dat s tím, že Airbnb samo v Praze vykazovalo 11500 aktivních nabídek v červnu 2017 a v květnu 2018 v materiálu Institut plánování rozvoje hl. m. Prahy „Fenomén Airbnb a jeho dopady v kontextu hl. m. Prahy“ s využitím dat z portálu www.airdna.cz uvedl, že prostřednictvím Airbnb je nabízeno k pronájmu celkem 11485 jednotek, z toho 9215 80% tvořily celé byty, popř. rodinné domy, je patrný značný nepoměr mezi počtem nabízených jednotek a evidovaných provozoven. Dle tohoto zdroje v 19% byly v jednotlivých bytech pronajímány samostatné pokoje a pouze v 1% bylo vykázáno sdílení pokoje. Nabídka i poptávka se pak jednoznačně koncentrují v centru města, Staré Město 1337 jednotek, Vinohrady 1205, Žižkov 1153, nejvíce takto využívaných jednotek je tedy soustředěno v Praze 1 a 2. Obecně se počet lůžek zprostředkovaných Airbnb v letech 2016-2018 zdvojnásobil, zatímco ubytovací zařízení disponují cca 91 000 lůžek, Airbnb více než 53 000. Dle informací datové platformy GOLEMIO Týmu Operátora ICT v letošním roku bylo nabídek téměř 13 000, z toho 24% v Praze 1.

3. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky.

Navrhovaný zákon je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

4. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Navrhovaný zákon je v souladu s předpisy Evropské unie, s judikaturou soudních orgánů Evropské unie a zároveň respektuje též obecné právní zásady práva Evropské unie.

5. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Na navrhovaný zákon se nevztahují žádné mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána.

6. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny a dopady na životní prostředí

Právní úprava nemá sama o sobě přímé dopady na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, právní úprava nemá sociální dopady, ani dopady na rodiny a na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny a dopady na životní prostředí. Teprve v případě, že by obec přistoupila k regulaci ubytovacích služeb vydáním nařízení, lze v konkrétních případech uvažovat o dílčích dopadech na veřejné rozpočty obcí, které k regulaci přistoupí (výpadek příjmů z místních poplatků), a též na podnikatelské prostředí České republiky, zejména ve vztahu k poskytovatelům krátkodobého sdíleného ubytování. Případné dílčí dopady bude možno určit v konkrétních případech až ve vztahu k přijaté regulaci.

7. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaný zákon nebude mít žádné dopady na ochranu soukromí a osobních údajů.

8. Zhodnocení korupčních rizik

Navrhovaný zákon není spojen s žádnými novými korupčními riziky.

9. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Navrhovaný zákon nemá vliv na bezpečnost nebo obranu státu.

II. Zvláštní část

K článku I návrhu

Navrhuje se zmocnit obce k vydání nařízení obce za účelem regulace ubytovacích služeb dle oboru č. 55 živnostenského zákona.

Navrhuje se rozsah úpravy dle uvedeného zmocnění v bytových domech, rodinných domech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci, tedy v objektech, které nejsou ubytovacím zařízením. Dle písm. a) může obec stanovit, v jak dlouhém časovém období je zakázáno v uvedených objektech ubytovávat.

Dle písm. b) pak může obec stanovit podmínky, za kterých lze krátkodobě ubytovávat tedy limitovat počet současně ubytovaných osob, v jednotce nebo omezit počet přenocování ubytovaných v jednom kalendářním roce.

K článku II

S ohledem na charakter zmocnění se navrhuje, aby zákon nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2021.

V Praze dne 8. 7. 2020

JUDr. Hana Kordová Marvanová, v.r.
členka Rady hl. m. Prahy pro oblast legislativy,
veřejné správy a podpory bydlení

PLATNÉ ZNĚNÍ ČÁSTI ZÁKONA Č. 455/1991 Sb., O ŽIVNOSTENSKÉM PODNIKÁNÍ
(ŽIVNOSTENSKÝ ZÁKON), VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ, S VYZNAČENÝM
DOPLNĚNÍM

ČÁST PRVNÍ

HLAVA II

PROVOZOVÁNÍ ŽIVNOSTI

§ 5

Subjekty oprávněné provozovat živnost

(1) Živnost může provozovat fyzická nebo právnická osoba, splní-li podmínky stanovené tímto zákonem (dále jen "podnikatel"); státní povolení k provozování živnosti (dále jen "koncese") se vyžaduje jen v případech vymezených tímto zákonem.

(2) Fyzická osoba, která nemá bydliště na území České republiky, nebo právnická osoba, která nemá sídlo na území České republiky (dále jen „zahraniční osoba“), může na území České republiky provozovat živnost za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako česká osoba, pokud z tohoto nebo zvláštního zákona nevyplývá něco jiného. Pro účely tohoto zákona se za českou osobu považuje fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem na území České republiky. Bydlištěm na území České republiky se pro účely tohoto zákona rozumí místo trvalého pobytu na jejím území^{24b)}, ^{38e)}.

(3) Pokud ze zákona vyplývá povinnost předložit doklad potvrzující určité skutečnosti, rozumí se tím předložení dokladu včetně jeho překladu do českého jazyka provedeného tlumočnickem zapsaným do seznamu znalců a tlumočnicků,^{24a)} pokud tento doklad nebyl vydán v českém jazyce. Pravost podpisu a otisku razítka na originálech předkládaných dokladů, které byly vydány v zahraničí, musí být ověřena.

(4) Požadavek na provedení překladu do českého jazyka tlumočnickem zapsaným do seznamu znalců a tlumočnicků a požadavek na ověření pravosti podpisu a otisku razítka podle odstavce 3 se nevztahuje na doklady předložené občanem členského státu Evropské unie nebo právnickou osobou se sídlem, ústřední správou nebo hlavním místem své podnikatelské činnosti v členském státu Evropské unie, nejsou-li pochybnosti o správnosti překladu, popřípadě o pravosti podpisu nebo otisku razítka.

(5) Zahraniční fyzická osoba, která hodlá na území České republiky provozovat živnost a která má podle zvláštního zákona^{24b)} povinnost mít pro pobyt na území České republiky povolení, musí k ohlášení živnosti a k žádosti o koncesi doložit doklad prokazující udělení víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu. Povinnost doložit doklad podle věty první se nevztahuje na zahraniční fyzickou osobu, která hodlá na území České republiky provozovat živnost prostřednictvím odštěpného závodu^{24c)}.

(6) Fyzická osoba, již byla udělena mezinárodní ochrana, a její rodinní příslušníci mohou provozovat živnost za stejných podmínek jako občan České republiky.

§ 6

Všeobecné podmínky provozování živnosti

(1) Všeobecnými podmínkami provozování živnosti fyzickými osobami, pokud tento zákon nestanoví jinak, jsou

a) plná svéprávnost, kterou lze nahradit přivolením soudu k souhlasu zákonného zástupce nezletilého k samostatnému provozování podnikatelské činnosti⁵⁸⁾, a

b) bezúhonnost.

(2) Za bezúhonnou se pro účely tohoto zákona nepovažuje osoba, která byla pravomocně odsouzena pro trestný čin spáchaný úmyslně, jestliže byl tento trestný čin spáchán v souvislosti s podnikáním, anebo s předmětem podnikání, o který žádá nebo který ohlašuje, pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena^{25a)}.

(3) Bezúhonnost se prokazuje u občanů České republiky výpisem z evidence Rejstříku trestů a u osob, které jsou občany jiného členského státu Evropské unie, doklady podle § 46 odst. 1 písm. a). U osob, které nejsou občany České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie, se bezúhonnost prokazuje doklady podle § 46 odst. 1 písm. b) a výpisem z evidence Rejstříku trestů, nejedná-li se o osoby, které mají na území České republiky povolen trvalý pobyt; ty prokazují bezúhonnost stejně jako občané České republiky. Živnostenský úřad je oprávněn si vyžádat výpis z evidence Rejstříku trestů podle zvláštního právního předpisu^{25b)}. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Pro účely posouzení bezúhonnosti je živnostenský úřad oprávněn vyžádat si od soudu opis pravomocného rozhodnutí. Pokud rozhodnutí neobsahuje skutečnosti rozhodné pro posouzení bezúhonnosti, je živnostenský úřad oprávněn nahlížet do těch částí trestního spisu, které tyto skutečnosti obsahují. V případě, že rozhodnutí bylo vydáno soudem cizího státu, je živnostenský úřad oprávněn si vyžádat předložení opisu pravomocného rozhodnutí soudu od osoby, která živnost ohlašuje nebo která žádá o koncesi. Nepředloží-li tato osoba živnostenskému úřadu opis ve stanovené lhůtě, platí, že neodstranila závady ohlášení nebo žádosti o koncesi. Živnostenský úřad v takovém případě postupuje podle § 47 odst. 5 nebo § 53 odst. 2.

§ 6a

zrušen

§ 7

Zvláštní podmínky provozování živnosti

(1) Zvláštními podmínkami provozování živnosti jsou odborná nebo jiná způsobilost, pokud je tento zákon nebo zvláštní předpisy vyžadují.

(2) V případě změny nebo doplnění požadavků na odbornou způsobilost po vzniku živnostenského oprávnění se nepožaduje prokázání praxe u podnikatele, kterému trvá živnostenské oprávnění pro provozování dotčené živnosti, a u osoby, která vykonává funkci odpovědného zástupce pro dotčenou živnost, jestliže ji vykonávala již před touto změnou.

(3) Nelze-li odbornou nebo jinou způsobilost prokázat dokladem vydaným jedné fyzické osobě, lze odbornou způsobilost prokázat dokladem vydaným podnikateli příslušným odborným orgánem v souladu se zvláštními předpisy.^{22b)}

(4) Pokud je v rámci odborné způsobilosti vyžadována praxe v oboru, rozumí se jí pro účely

tohoto zákona výkon odborných činností náležejících do oboru nebo příbuzného oboru živnosti osobou samostatně výdělečně činnou v oboru nebo v příbuzném oboru na základě příslušného oprávnění k podnikatelské činnosti, osobou pověřenou vedením obchodního závodu (dále jen "závod") nebo odštěpného závodu, odpovědným zástupcem, osobou bezprostředně odpovědnou za řízení činnosti, která je předmětem živnosti, nebo osobou vykonávající samostatné odborné práce odpovídající oboru živnosti v pracovněprávním vztahu, služebním, členském nebo obdobném poměru (dále jen „pracovněprávní vztah“). Dobou praxe se rozumí doba výkonu odborných činností konaných v pracovním poměru po stanovenou týdenní pracovní dobu nebo souměřitelná doba výkonu těchto činností konaných v pracovním poměru po kratší pracovní dobu nebo v jiném pracovněprávním vztahu nebo s tím souměřitelná doba výkonu odborných činností osobou samostatně výdělečně činnou, osobou pověřenou vedením závodu nebo odštěpného závodu nebo odpovědným zástupcem. Za příbuzné obory se považují obory, které užívají stejných nebo podobných pracovních postupů a odborných znalostí.

(5) Odbornou způsobilost může občan České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie prokázat též doklady o odborné kvalifikaci, které osvědčují, že předmětnou činnost vykonával v jiném členském státě Evropské unie

a) po dobu 6 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, přičemž výkon činnosti nesmí být ukončen více než 10 let před ohlášením živnosti nebo podáním žádosti o koncesi,

b) po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně tříleté vzdělání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

c) po dobu 4 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně dvouleté vzdělání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

d) po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba, prokáže-li, že vykonával předmětnou činnost nejméně 5 let v pracovněprávním vztahu, přičemž výkon činnosti nesmí být ukončen více než 10 let před ohlášením živnosti nebo podáním žádosti o koncesi,

e) po dobu 5 po sobě jdoucích let ve vedoucím postavení, z toho nejméně 3 roky v odborné funkci s odpovědností za nejméně jedno oddělení závodu, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně tříleté vzdělání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

f) po dobu 5 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, přičemž výkon činnosti nesmí být ukončen více než 10 let před ohlášením živnosti nebo podáním žádosti o koncesi,

g) po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, prokáže-li, že vykonával předmětnou činnost nejméně 5 let v pracovněprávním vztahu, přičemž výkon činnosti nesmí být ukončen více než 10 let před ohlášením živnosti nebo podáním žádosti o koncesi,

h) po dobu 5 po sobě jdoucích let v pracovněprávním vztahu, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně tříleté vzdělání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

i) po dobu 6 po sobě jdoucích let v pracovněprávním vztahu, je-li držitelem dokladu o dosažené

kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně dvouleté vzdělání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

j) po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, přičemž výkon činnosti nesmí být ukončen více než 10 let před ohlášením živnosti nebo podáním žádosti o koncesi,

k) po dobu 2 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího vzdělání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

l) po dobu 2 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, prokáže-li, že vykonával předmětnou činnost nejméně 3 roky v pracovněprávním vztahu, přičemž výkon činnosti nesmí být ukončen více než 10 let před ohlášením živnosti nebo podáním žádosti o koncesi, nebo

m) po dobu 3 po sobě jdoucích let v pracovněprávním vztahu, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího vzdělání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu, pokud tak stanoví § 21 odst. 2 u řemeslných živností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu nebo u jednotlivých vázaných nebo koncesovaných živností přílohy č. 2 nebo 3 k tomuto zákonu; při posuzování odborné způsobilosti se použije zákon o uznávání odborné kvalifikace^{25c}).

(6) Podnikatel je povinen zajistit výkon činností, které jsou obsahem živností uvedených v příloze č. 5 k tomuto zákonu, pouze fyzickými osobami splňujícími požadavky odborné způsobilosti, které jsou v této příloze stanoveny. Zvláštní právní předpisy stanovující odbornou způsobilost fyzických osob pro výkon určité živnosti nejsou tímto ustanovením dotčeny. Podnikatel vede o osobách splňujících podmínky odborné způsobilosti evidenci a uchovává kopie dokladů prokazujících tuto způsobilost minimálně 3 roky ode dne ukončení výkonu činností těmito osobami; přitom je povinen dodržovat povinnosti stanovené zákonem upravujícím ochranu osobních údajů.^{25d})

§ 7a

zrušen

§ 8

Překážky provozování živnosti

(1) Živnost nemůže provozovat fyzická nebo právnická osoba, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs, ode dne

a) prodeje závodu jedinou smlouvou v rámci zpeněžení majetkové podstaty,

b) nabytí právní moci rozhodnutí, kterým soud ukončil provozování závodu nebo ode dne určeného v tomto rozhodnutí jako den ukončení provozování závodu.

(2) Živnost nemůže provozovat fyzická nebo právnická osoba, a to po dobu 3 let od právní moci rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu proto, že majetek dlužníka nebude postačovat k úhradě nákladů insolvenčního řízení, nebo od právní moci rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení z důvodu, že pro uspokojení věřitelů je majetek dlužníka zcela nepostačující. Živnost dále nemůže provozovat fyzická nebo právnická osoba, a to po dobu 3 let od právní moci rozhodnutí o zrušení

konkursu proto, že majetek dlužníka je zcela nepostačující pro uspokojení věřitelů. Byl-li konkurs zrušen z jiného důvodu, překážka provozování živnosti uvedená v odstavci 1 odpadá právní mocí rozhodnutí o zrušení konkursu. Živnostenský úřad může prominout překážku uvedenou ve větě první nebo druhé, jestliže dlužník prokáže, že u něho jsou splněny předpoklady pro řádné plnění povinností při podnikání a pro řádné plnění finančních závazků.

(3) Jestliže soud v insolvenčním řízení nařídil předběžné opatření, jímž fyzickou nebo právnickou osobu, jejíž úpadek nebo hrozící úpadek se v tomto řízení řeší, omezil v nakládání s majetkovou podstatou, může taková osoba učinit úkony související se vznikem, změnou nebo zrušením živnostenského oprávnění, oznámit přerušeni provozování živnosti nebo pokračování v provozování živnosti před uplynutím doby, na kterou bylo provozování živnosti přerušeno, jen s písemným souhlasem předběžného insolvenčního správce.

(4) V průběhu insolvenčního řízení může fyzická nebo právnická osoba, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs, činit úkony související se vznikem, změnou nebo zrušením živnostenského oprávnění, oznámit přerušeni provozování živnosti nebo pokračování v provozování živnosti před uplynutím doby, na kterou bylo provozování živnosti přerušeno, jen s písemným souhlasem insolvenčního správce.

(5) Fyzická nebo právnická osoba, které byl uložen zákaz činnosti, nemůže po dobu trvání tohoto zákazu živnost, do jejíž obsahové náplně tato činnost spadá, provozovat. Jedná-li se o živnost volnou, nemůže tato osoba provozovat činnost v rámci živnosti volné, na kterou se vztahuje trest nebo sankce zákazu činnosti, a to po dobu trvání tohoto zákazu; provozování ostatních činností v rámci živnosti volné zůstává nedotčeno. Neexistence překážky provozování živnosti u právnické osoby se prokazuje výpisem z evidence Rejstříku trestů, u zahraničních právnických osob též doklady podle § 46 odst. 2 písm. a) nebo b) ze státu sídla. Živnostenský úřad je oprávněn vyžádat si výpis z evidence Rejstříku trestů podle zvláštního právního předpisu^{25b)}. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) Nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, nemůže po dobu 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení živnostenského oprávnění stejnou živnost provozovat

a) fyzická nebo právnická osoba, které bylo zrušeno živnostenské oprávnění podle § 58 odst. 2 nebo 3,

b) fyzická nebo právnická osoba, která byla členem statutárního orgánu právnické osoby v době, kdy nastaly nebo trvaly skutečnosti, které vedly ke zrušení živnostenského oprávnění podle § 58 odst. 2 nebo 3 této právnické osobě; to neplatí v případě, že fyzická nebo právnická osoba, která byla členem statutárního orgánu, prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti, které vedlo ke zrušení živnostenského oprávnění, zabránila,

c) právnická osoba, členem jejíhož statutárního orgánu je fyzická nebo právnická osoba, které bylo zrušeno živnostenské oprávnění podle § 58 odst. 2 nebo 3,

d) právnická osoba, členem jejíhož statutárního orgánu je fyzická nebo právnická osoba, která byla členem statutárního orgánu právnické osoby v době, kdy nastaly nebo trvaly skutečnosti, které vedly ke zrušení živnostenského oprávnění podle § 58 odst. 2 nebo 3 této právnické osobě; to neplatí v případě, že právnická osoba prokáže, že tento člen vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti, které vedlo ke zrušení živnostenského oprávnění, zabránil.

§ 9

Rozdělení živností

Živnosti jsou:

- a) ohlašovací, které při splnění stanovených podmínek smějí být provozovány na základě ohlášení,
- b) koncesované, které smějí být provozovány na základě koncese.

§ 10

Živnostenské oprávnění

(1) Oprávnění provozovat živnost (dále jen "živnostenské oprávnění") vzniká s výjimkou uvedenou v odstavci 5 právnickým osobám již zapsaným do obchodního nebo obdobného rejstříku, právnickým osobám, které se do obchodního nebo obdobného rejstříku nezapisují, a fyzickým osobám:

- a) u ohlašovacích živností dnem ohlášení; to však neplatí v případech uvedených v § 47 odst. 5 větě druhé, § 47 odst. 6 až 8,
- b) u koncesovaných živností dnem nabytí právní moci rozhodnutí o udělení koncese; to neplatí v případě uvedeném v § 54 odst. 3.

(2) Právnickým osobám vzniklým podle zvláštního právního předpisu,^{28b)} které se zapisují do obchodního rejstříku až po jejich vzniku, vzniká živnostenské oprávnění podle odstavce 1 písmen a) a b).

(3) Podnikatel prokazuje své živnostenské oprávnění

- a) výpisem ze živnostenského rejstříku s údaji podle § 60 odst. 5 písm. a), b) nebo c) (dále jen „výpis“),
- b) do vydání výpisu stejnopisem ohlášení s prokázaným doručením živnostenskému úřadu, a to i prostřednictvím kontaktního místa veřejné správy^{28c)} nebo pravomocným rozhodnutím o udělení koncese.

(4) Živnostenský úřad potvrdí splnění podmínek pro provozování živnosti vydáním výpisu zahraničním fyzickým osobám, které hodlají na území České republiky provozovat živnost prostřednictvím svého odštěpného závodu, nebo zakladatelům, popřípadě orgánům nebo osobám, oprávněným podat návrh na zápis české právnické osoby do obchodního nebo obdobného rejstříku, je-li prokázáno, že právnická osoba byla založena, nebo zahraničním právnickým osobám.

(5) Osobám uvedeným v odstavci 4 vzniká živnostenské oprávnění dnem jejich zápisu do obchodního nebo obdobného rejstříku, pokud se na základě jiného zákona do takového rejstříku zapisují. Nepodají-li návrh na zápis ve lhůtě 90 dnů ode dne doručení výpisu nebo není-li návrhu vyhověno, rozhodne živnostenský úřad o tom, že ohlašovatel podmínky pro vznik živnostenského oprávnění nesplnil; v případě koncese tuto skutečnost poznamená do spisu a zapíše do živnostenského rejstříku.

(6) Vzniká-li živnostenské oprávnění fyzické osobě, které dosud nebylo přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí jí živnostenský úřad identifikační číslo osoby poskytnuté správcem základního registru osob^{28d)}.

(7) Živnostenské oprávnění nemůže být přeneseno na jinou osobu. Jiná osoba je může vykonávat, jen stanoví-li to tento zákon.

Provozování živnosti prostřednictvím odpovědného zástupce

§ 11

(1) Podnikatel může provozovat živnost prostřednictvím odpovědného zástupce. Odpovědný

zástupce je fyzická osoba ustanovená podnikatelem, kterému odpovídá za řádný provoz živnosti a za dodržování živnostenskoprávních předpisů a je k němu ve smluvním vztahu. Nikdo nemůže být ustanoven do funkce odpovědného zástupce pro více než čtyři podnikatele.

(2) Odpovědný zástupce musí splňovat všeobecné i zvláštní podmínky provozování živnosti podle § 6 a 7.

(3) Osoba, které byl uložen zákaz činnosti, nemůže být po dobu trvání tohoto zákazu odpovědným zástupcem pro živnost, do jejíž obsahové náplně tato činnost spadá. Odpovědným zástupcem pro stejnou živnost nemůže být ani osoba, které bylo zrušeno živnostenské oprávnění podle § 58 odst. 2 nebo 3, a to po dobu 1 roku od nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení živnostenského oprávnění. Odpovědným zástupcem právnické osoby nemůže být člen kontrolního orgánu této právnické osoby.

(4) Odpovědného zástupce je povinen ustanovit

a) podnikatel, který je fyzickou osobou a nesplňuje zvláštní podmínky provozování živnosti (§ 7),

b) podnikatel, který je právnickou osobou, pro živnosti vyžadující splnění zvláštních podmínek provozování živnosti (§ 7). Do funkce odpovědného zástupce ustanoví česká právnická osoba osobu, která je členem jejího statutárního orgánu a která splňuje podmínky pro výkon funkce odpovědného zástupce podle tohoto zákona. Zahraniční právnická osoba ustanoví do funkce odpovědného zástupce vedoucího odštěpného závodu umístěného na území České republiky, který splňuje podmínky pro výkon funkce odpovědného zástupce podle tohoto zákona. Nelze-li odpovědného zástupce ustanovit z uvedených osob, ustanovuje podnikatel odpovědného zástupce z jiných osob.

(5) Ustanovení odpovědného zástupce pro živnost ohlašovací i ukončení výkonu jeho funkce je podnikatel povinen oznámit živnostenskému úřadu do 15 dnů ode dne, kdy uvedená skutečnost nastala. Oznámí-li ukončení výkonu funkce sám odpovědný zástupce, musí současně prokázat, že o ukončení výkonu své funkce informoval předem písemně podnikatele. Nelze-li určit den ukončení výkonu funkce odpovědného zástupce podle oznámení podnikatele, končí výkon funkce odpovědného zástupce dnem doručení oznámení odpovědného zástupce živnostenskému úřadu. Uvedl-li odpovědný zástupce ve svém oznámení jako den ukončení výkonu své funkce den pozdější, končí výkon jeho funkce tímto dnem.

(6) Odpovědný zástupce pro živnost ohlašovací může vykonávat svoji funkci ode dne ustanovení, splňuje-li podmínky vyžadované tímto zákonem.

(7) Ustanovení odpovědného zástupce pro živnost koncesovanou předloží podnikatel ke schválení živnostenskému úřadu. Ustanovení nabývá účinnosti dnem, kdy rozhodnutí o schválení nabylo právní moci. Ukončení výkonu funkce odpovědného zástupce podnikatel oznámí živnostenskému úřadu do 15 dnů od ukončení výkonu funkce. Oznámí-li ukončení výkonu funkce sám odpovědný zástupce, musí současně prokázat, že o ukončení výkonu své funkce informoval předem písemně podnikatele. Nelze-li určit den ukončení výkonu funkce odpovědného zástupce podle oznámení podnikatele, končí výkon funkce odpovědného zástupce dnem doručení oznámení odpovědného zástupce živnostenskému úřadu. Uvedl-li odpovědný zástupce ve svém oznámení jako den ukončení výkonu své funkce den pozdější, končí výkon jeho funkce tímto dnem.

(8) Přestane-li odpovědný zástupce vykonávat funkci nebo nesplňuje-li podmínky, musí podnikatel nejpozději do 15 dnů ustanovit nového odpovědného zástupce. To neplatí, je-li provozování živnosti pozastaveno nebo oznámí-li podnikatel živnostenskému úřadu, že provozování živnosti je dočasně přerušeno (§ 31 odst. 11).

(9) Podnikatel může ustanovit odpovědného zástupce i v případech, kdy to tento zákon nevyžaduje. Na jeho ustanovení se vztahuje § 11 obdobně s výjimkou odstavce 8.

(10) Pokud podnikatelem ustanovený odpovědný zástupce přestal vykonávat funkci nebo přestal splňovat zákonem stanovené požadavky, může podnikatel provozovat živnost bez odpovědného zástupce jen v případě, že tak stanoví jiný právní předpis, a za podmínek jím stanovených. Živnostenský úřad zapíše do živnostenského rejstříku ukončení výkonu funkce odpovědného zástupce a uvede, že živnost je dočasně provozována bez odpovědného zástupce.

(11) Pokud zvláštní právní předpis stanoví podmínky provozování živnosti prostřednictvím odpovědného zástupce odlišně, ustanovení odstavců 1 až 9 se nepoužijí.

§ 12

zrušen

§ 13

Pokračování v provozování živnosti při úmrtí podnikatele

(1) Zemře-li podnikatel, mohou v provozování živnosti pokračovat za podmínek stanovených v odstavcích 2 až 5 až do skončení řízení o projednání dědictví

- a) správce pozůstalosti, anebo vykonavatel závěti, náleží-li mu správa pozůstalosti²⁹⁾,
- b) dědicové ze zákona, pokud není dědiců ze závěti,
- c) dědicové ze závěti a pozůstalý manžel nebo partner^{28a)}, i když není dědicem, je-li spoluvlastníkem majetku používaného k provozování živnosti,
- d) insolvenční správce ustanovený soudem podle zvláštního právního předpisu²⁶⁾, nejdéle však do skončení insolvenčního řízení, a likvidační správce⁵⁹⁾,
- e) pozůstalý manžel nebo partner^{28a)} splňující podmínku uvedenou v písmenu c), pokud v živnosti nepokračují dědicové, nebo
- f) svěřenský správce⁶⁰⁾, pokud byl závod pořízením pro případ smrti vložen do svěřenského fondu.

(2) Pokud správce pozůstalosti povolaný zemřelým podnikatelem, anebo vykonavatel závěti, náleží-li mu správa pozůstalosti, nebo osoba uvedená v odstavci 1 písm. b), c) nebo e) hodlá pokračovat v provozování živnosti na základě oprávnění zemřelého podnikatele, je povinna oznámit tuto skutečnost živnostenskému úřadu ve lhůtě 3 měsíců ode dne úmrtí podnikatele, nestanoví-li tento zákon jinak. Pokud tato lhůta marně uplyne, zaniká živnostenské oprávnění zemřelého podnikatele dnem jeho úmrtí, nepokračuje-li v provozování živnosti správce pozůstalosti jmenovaný soudem, svěřenský, insolvenční nebo likvidační správce. Nesplňuje-li osoba uvedená v první větě, která hodlá pokračovat v provozování živnosti, podmínky stanovené v § 6 nebo 7 nebo jsou-li u ní překážky podle § 8 anebo nemá-li pobyt na území České republiky, pokud jej tento zákon vyžaduje, je povinna neprodleně ustanovit odpovědného zástupce.

(3) Pokud osoba uvedená v odstavci 2 větě první, která oznámila podle odstavce 2 pokračování v provozování živnosti, se rozhodla nadále nepokračovat v provozování živnosti na základě živnostenského oprávnění zemřelého podnikatele, oznámí tuto skutečnost živnostenskému úřadu. Oprávnění pokračovat v provozování živnosti jí zanikne dnem doručení oznámení živnostenskému úřadu, a nepokračuje-li v provozování živnosti jiná oprávněná osoba podle odstavce 1, zanikne tímto dnem i živnostenské oprávnění zemřelého podnikatele.

(4) Správce pozůstalosti jmenovaný soudem, svěřenský, insolvenční nebo likvidační správce je povinen oznámit pokračování v provozování živnosti ve lhůtě 1 měsíce ode dne úmrtí podnikatele, a pokud byl do funkce ustanoven později, do 1 měsíce ode dne, kdy byl do této funkce ustanoven. Nesplňuje-li správce pozůstalosti jmenovaný soudem, svěřenský nebo insolvenční správce podmínky stanovené v § 7, je povinen neprodleně ustanovit odpovědného zástupce.

(5) Pokud živnostenské oprávnění zemřelého podnikatele nezaniklo podle odstavce 2 nebo 3, může po skončení řízení o pozůstalosti pokračovat v provozování živnosti osoba uvedená v odstavci 1 písm. b), c) nebo e), jestliže prokáže, že nabyla majetkového práva vztahujícího se k provozování živnosti, a to i když neoznámila pokračování v provozování živnosti podle odstavce 2, nebo svěřenský správce, pokud byla majetková práva vztahující se k provozování živnosti pořízením pro případ smrti vložena do svěřenského fondu. Pokračování v provozování živnosti musí tato osoba do 3 měsíců od skončení řízení o pozůstalosti oznámit živnostenskému úřadu a současně ohlásit živnost nebo podat žádost o koncesi podle tohoto zákona, jinak jí právo pokračovat v provozování živnosti zanikne marným uplynutím této lhůty. Právo pokračovat v provozování živnosti zanikne osobě, která oznámila pokračování v provozování živnosti podle věty druhé, nejpozději dnem vzniku vlastního živnostenského oprávnění nebo u ohlašovacích živností rozhodnutím živnostenského úřadu podle § 47 odst. 5 nebo 6 a u koncesovaných živností zastavením řízení nebo zamítnutím žádosti o koncesi. Živnostenské oprávnění zemřelého podnikatele zaniká marným uplynutím tříměsíční lhůty uvedené ve větě druhé nebo dnem zániku práva pokračovat v provozování živnosti poslední z pokračujících osob.

(6) Pro náležitosti oznámení podle odstavců 2 až 5 se použijí § 45, 46 a 50 obdobně.

(7) Pro účely zápisu do živnostenského rejstříku soud poskytne na žádost živnostenského úřadu údaj o pravomocném skončení řízení o pozůstalosti po zemřelém podnikateli.

§ 14

nadpis vypuštěn

Při fúzi nebo rozdělení obchodní společnosti nebo družstva nebo při převodu jmění na společníka postupem podle zvláštního právního předpisu^{29a)} může nástupnická obchodní společnost nebo družstvo, která dosud nemá příslušné živnostenské oprávnění, popřípadě přejímající společník, který je fyzickou osobou a nemá dosud příslušné živnostenské oprávnění, pokračovat v provozování živnosti na základě živnostenského oprávnění zaniklé nebo rozdělované obchodní společnosti nebo družstva za předpokladu, že do 15 dnů ode dne právních účinků fúze, rozdělení nebo převodu jmění na společníka písemně oznámí pokračování v živnosti živnostenskému úřadu a současně ohlásí ohlašovací živnost nebo podá žádost o koncesi podle tohoto zákona. Právo pokračovat v provozování živnosti podle věty první zaniká dnem vzniku vlastního živnostenského oprávnění právnímu nástupci nebo u ohlašovacích živností rozhodnutím živnostenského úřadu podle § 47 odst. 5 a 6 a u koncesovaných živností zastavením řízení nebo zamítnutím žádosti o koncesi.

§ 15

zrušen

§ 16

zrušen

Provozovny

§ 17

(1) Provozovnou se pro účely tohoto zákona rozumí prostor, v němž je živnost provozována. Za provozovnu se považuje i automat nebo obdobné zařízení sloužící k prodeji zboží nebo poskytování služeb (dále jen „automat“) a mobilní provozovna.

(2) Mobilní provozovna je provozovna, která je přemístitelná a není umístěna na jednom místě po dobu delší než tři měsíce.

(3) Živnost může být provozována ve více provozovnách, pokud podnikatel má právní důvod pro jejich užívání. Na žádost živnostenského úřadu je podnikatel povinen prokázat právní důvod pro užívání provozovny; to neplatí pro mobilní provozovny a automaty. U mobilních provozoven je podnikatel povinen na žádost živnostenského úřadu prokázat oprávněnost umístění provozovny. Je-li provozovna umístěna v bytě a není-li podnikatel vlastníkem tohoto bytu, může v něm provozovat živnost pouze se souhlasem vlastníka. Podnikatel je povinen zahájení a ukončení provozování živnosti v provozovně oznámit předem živnostenskému úřadu; to neplatí pro zahájení provozování živnosti v provozovně, která je uvedena v ohlášení živnosti podle § 45 odst. 2 písm. g) a § 45 odst. 3 písm. f) nebo v žádosti o koncesi podle § 50 a pro automaty a mobilní provozovny. V oznámení podnikatel uvede údaje podle odstavce 5.

(4) Podnikatel je povinen zajistit, aby provozovna byla způsobilá pro provozování živnosti podle zvláštních právních předpisů^{29b)}. Pro každou provozovnu musí být ustanovena osoba odpovědná za činnost provozovny; to neplatí pro automaty.

(5) V oznámení podle odstavce 3 podnikatel uvede

- a) obchodní firmu nebo název nebo jméno a příjmení,
- b) identifikační číslo osoby,
- c) adresu provozovny, popřípadě její umístění a předmět podnikání v této provozovně, u živnosti volné obor činnosti,
- d) datum zahájení (ukončení) provozování živnosti v provozovně.

(6) Živnostenský úřad, který obdrží oznámení podle odstavce 3, přidělí provozovně identifikační číslo provozovny poskytnuté správcem základního registru osob^{28d)}, nebylo-li již přiděleno, provede zápis provozovny do živnostenského rejstříku a o provedeném zápisu informuje podnikatele.

(7) Provozovna musí být trvale a zvenčí viditelně označena obchodní firmou nebo názvem nebo jménem a příjmením podnikatele a jeho identifikačním číslem osoby. Mobilní provozovna a automat musí být dále označeny údajem o sídle nebo adrese, na které je umístěn odštěpný závod zahraniční osoby.

(8) Provozovna určená pro prodej zboží nebo poskytování služeb spotřebitelům^{29c)} musí být trvale a zvenčí viditelně označena také

- a) jménem a příjmením osoby odpovědné za činnost provozovny, s výjimkou automatů,
- b) prodejní nebo provozní dobou určenou pro styk se spotřebiteli, nejedná-li se o mobilní provozovnu nebo automat,
- c) kategorií a třídou u ubytovacího zařízení poskytujícího přechodné ubytování.

(9) Při uzavření provozovny uvedené v odstavci 8 je podnikatel povinen, nebrání-li tomu

závažné důvody, předem na vhodném a zvenčí viditelném místě označit počátek a konec uzavření, s výjimkou mobilních provozoven a automatů.

(10) Podnikatel může prodávat zboží nebo poskytovat služby, pokud prodej zboží nebo poskytování služeb nevyžaduje koncesi, pomocí automatů obsluhovaných spotřebitelem. Prodej zboží nebo poskytování služeb pomocí automatů nesmí umožnit získat určité druhy zboží osobám chráněným zvláštními právními předpisy^{29e)}.

§ 18

(1) Obec může vydat tržní řád formou nařízení obce^{29f)}. V tržním řádu vymezí místa pro nabídku a prodej zboží (dále jen "prodej zboží") a pro nabídku a poskytování služeb (dále jen "poskytování služeb") mimo provozovnu určenou k tomuto účelu rozhodnutím, opatřením nebo jiným úkonem vyžadovaným stavebním zákonem^{29g)}. Těmito místy jsou tržnice a tržiště (dále jen "tržiště").

(2) Obec může tržním řádem vymezit

- a) kapacitu a požadavky na vybavenost tržišť,
- b) dobu prodeje zboží a poskytování služeb na tržišti,
- c) pravidla pro udržování čistoty a bezpečnosti na tržišti,
- d) pravidla, která musí dodržet provozovatel tržiště k zajištění jeho řádného provozu, nebo
- e) pravidla, která musí dodržet provozovatel tržiště pro zajištění řádného užívání tržiště osobami s omezenou schopností pohybu nebo orientace.

(3) Obec může tržním řádem dále

- a) rozdělit tržiště podle druhu prodáváného zboží nebo poskytované služby, nebo
- b) stanovit, že se tržní řád nevztahuje na některé formy prodeje zboží nebo poskytování služeb prováděných mimo provozovnu.

(4) Obec může nařízením obce^{29f)} stanovit, že některé formy prodeje zboží nebo poskytování služeb prováděné mimo provozovnu jsou v obci nebo v její části zakázány.

§ 18a

(1) Obec může za účelem regulace ubytovacích služeb podle přílohy č. 4 k tomuto zákonu obor činnosti č. 55 v bytových domech, rodinných domech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci vydat nařízení obce.

(2) Nařízením podle odstavce 1 může obec stanovit:

- a) období, ve kterém je poskytování ubytovacích služeb v bytových domech, rodinných domech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci zakázáno,**
- b) podmínky, za jakých je možné poskytování ubytovacích služeb v bytových domech, rodinných domech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci, a to maximální počet současně ubytovaných osob nebo maximální počet přenocování v jednom kalendářním roce v jedné bytové jednotce, v rodinném domě nebo stavbě pro rodinnou rekreaci.**

22b) Zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce.

24) § 7 zákona č. 123/1992 Sb., o pobytu cizinců na území České a Slovenské Federativní Republiky. Zákon č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů.

24a) Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

24b) Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

24c) § 503 občanského zákoníku.

25a) Například § 60, 60a, 70 trestního zákona.

25b) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

25c) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

25d) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

26) Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

27) § 5 zákona č. 328/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

28a) Zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

28b) Například zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů.

28c) § 8a zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů.

28d) Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech

29) § 1553 až 1560 občanského zákoníku.

§ 157 až 159 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních.

29a) Zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů.

29b) Například zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

29c) Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

29e) Například zákon č. 79/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů.

29f) § 11 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

29g) Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

38e) Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.

58) § 33 občanského zákoníku.

59) § 197, 203 až 205 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních.

60) § 1448 až 1456 občanského zákoníku.